

[Herluf Rasmussen.]

først og fremmest dem med finanserne.“
Jeg vil gerne slutte mit indlæg her med at citere det sidste afsnit:

„Hvis fornuften gennem årene havde rådet i lidt mere udpræget grad, havde man allerede for 15 år siden startet med en rekruttering for at imødegå den mangel, alle vidste ville komme.“

Nu er jeg ganske klar over, at skal man gå 15 år tilbage, kan man ikke lægge ansvaret alene på den nuværende højtærede justitsminister, men for en del af perioden må jeg måske tage mig den frihed at placere ansvaret hos den højtærede justitsminister.

Grøndahl: Efter lovforslaget inddrages ikke-automatiske salongeværer af kaliber ikke over .22 under våbenlovens kontrolordning; desuden fastsættes særlige regler for børn og unges adgang til at erhverve, besidde og bære våben, og justitsministeren bemyndiges til at fastsætte forbudsbestemmelser vedrørende springknive og springstiletter.

Som begrundelse for lovforslaget anføres, at der i de senere år er sket alvorlige ulykker ved brug af våben, som ikke på nuværende tidspunkt er omfattet af våbenlovens kontrolregler, og det skulle navnlig være salongeværer og luftbøsser, det her drejede sig om. Der er indsamlet et materiale, der skulle belyse omfanget af de ulykker, der uden for København er forårsaget af disse våben.

Vi ser klart den gode hensigt, den højtærede minister har med dette lovforslag, men vi er meget imod, at der ustandselig skal indføres kontrol, forbud og restriktioner så mod det ene og så mod det andet. Vi er omgærdet af så mange forbud og anordninger, at det snart vil være lettere at bekendtgøre, hvad der i grunden er tilladt. Det enkelte individs ansvarsfølelse, som er en meget værdifuld egenskab at fremme, bliver absolut ikke styrket af forbud.

Med hensyn til farligheden af de våben, der berøres af lovforslaget, er det selvfølgelig givet, at de kan forvolde alvorlig skade, ja, i visse tilfælde med døden til følge. Men det samme kan anføres f. eks. for slagterknive, køkkenknive, knipler af jern og træ eller andre genstande, som i en given situation kan bruges som angrebsvåben.

Desuden er en effektiv kontrol med lovens

håndhævelse yderst vanskelig for ikke at sige umulig, og love, der ikke overholdes, bl. a. fordi kontrolmulighederne ikke er til stede, skulle helst ikke være udstedt.

Af de anførte grunde, og fordi vi finder det langt mere hensigtsmæssigt at fremme befolkningens og opdragernes ansvarsfølelse end at sætte snævre grænser for borgernes frihed, kan vi ikke medvirke til lovforslagets gennemførelse.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Må jeg takke for den stort set venlige modtagelse, dette lovforslag har fået.

Det ærede medlem hr. Søgaard gjorde en bemærkning om, at selv om dette lovforslag blev gennemført, var det jo ikke givet, at alle ulykker blev undgået, og det samme emne strejfede det ærede medlem fru Ellen Strange Petersen. Det er muligt. Egentlige forbrydelser undgås ikke ved gennemførelse af dette lovforslag, måske bortset fra ganske enkelte tilfælde, hvor det drejer sig om en lejlighedsforbrydelse. Den, der vil begå en forbrydelse, skaffer sig de hertil nødvendige remedier, men vådeskudsulykker kan vel i et vist omfang undgås. Og hvad springknive og springstiletter angår, tjener de ikke noget som helst fornuftigt formål, og alene af den grund, og fordi de frembyder en risiko i en given situation, har jeg forstået, at alle, måske bortset fra den sidste ærede taler, er enige om, at her bør man i hvert fald sætte ind med et forbud.

Jeg forstod, at det ærede medlem hr. Østergaard i og for sig var enig i tendensen i lovforslaget, men forbeholdt sig sin naturlige ret til at se på enkeltheder i et kommende udvalg. Den samme ret har andre talere forbeholdt sig, og den har man.

Jeg forstod på det ærede medlem fru Ellen Strange Petersen, at der var enkelte medlemmer i den konservative gruppe, som ville tage forbehold over for lovforslaget, og det er der ikke noget at sige til — dette har jo intet med en politisk stillingtagen at gøre.

Jeg er enig med det ærede medlem hr. Aage Fogh, der understregede, at forældre har et ganske særligt ansvar for, hvad de udruster deres børn med; man kan jo mange gange blive forbløffet, når man ser, hvor letsindigt forældre i så henseende handler.

Det ærede medlem hr. Herluf Rasmussen